

Domicilio: c/ del Sol s/n, 12513. Catí (Castelló)

Àmbito de actuació: Núcleos separados de población de Catí, Culla, La Torre d'En Besora y Vilar de Canes.

Unidades:

Localidad	Cód. Aulario	Ed. Infantil	Ed. Primaria
Catí	12001541	2	3
Culla	12001630	1	1
La Torre d'En Besora	12002488	0	1
Vilar de Canes	12003638	0	1
C.R.A. " NÚMERO 43 "	12007024	3	6

Puestos de Trabajo:

Localidad	Código aulario	Ed. Infant.	Ed. Prim.	EP Angl.	EP E.Fís.	EP Mús.	EE P.Ter.
Catí	12001541	2	3	1(b)	1(b)		1(b)
Culla	12001630	1	1	1(b)			
La Torre d'En Besora	12002488		1				1(b)
Vilar de Canes	12003638	1(b)	1				
C.R.A. " NÚMERO 43 "	12007024	3+1(b)	6	2(b)	1(b)	1(b)	1(b)

(b) Puestos con carácter itinerante compartido entre aularios del C.R.A.

Actuaciones realizadas:

1. Se crea como nuevo centro.

2. Se integran 2 uds. de Ed. Infantil y 3 uds de Ed. Primaria del centro con código 12001541.

3. Se integran 1 uds. de Ed. Infantil y 1 ud. de Ed. Primaria del centro con código 12001630.

4. Se integra 1 unidad de Ed Primaria del centro con código 12002488

5. Se integra 1 uds. de Ed. Primaria del centro con código 12003638.

6. El centro se crea como C.R.A. Àmbito de actuació: aularios ubicados en los núcleos separados de población de Catí, Culla, La Torre d'En Besora y Vilar de Canes.

Conselleria de Territori i Habitatge

ORDRE de 4 de setembre de 2006, de la Conselleria de Territori i Habitatge, per la qual s'anuncia l'aprovació de la delimitació parcial de la sendera d'Alginet i Algemesí al terme municipal de Sueca. [2006/12186]

Vist l'expedient de delimitació parcial de la sendera d'Alginet i Algemesí al terme municipal de Sueca (tram XV),

Ja que la delimitació s'ajusta a la classificació dels camins ramaders del terme municipal de Sueca, per Ordre ministerial de data 08 de setembre de 1989, que es va publicar en el *Boletín Oficial del Estado* de data 10 d'octubre 1989.

Ja que en data de 23 de desembre de 2002 (BOE 22.01.03), es va subscriure conveni entre el Ministeri de Medi Ambient i la Conselleria de Medi Ambient de la Generalitat Valenciana, per a l'execució del projecte de delimitació amollonament i senyalització dels camins ramaders del corredor Vall de Cabriol – Albufera de València (ramal meridional) en els termes municipals de Camporrobles, Fuenterrobles, Venta del Moro, Villargordo del Cabriel, Requena, Cortes de Pallás, Yátova, Dos Aguas. Tous, Catadau, Alfarp, Carlet, l'Alcúdia, Algemesí, Guadassuar, Albalat de la Ribera i Sueca.

Ja que mitjançant una resolució del 7 de juliol de 2003 de la Conselleria de Territori i Habitatge es va autoritzar l'inici dels expedients de delimitació dels terrenys dels camins ramaders inclosos en el conveni subscrit en data 23 de desembre de 2002 (BOE 22.01.03), entre el Ministeri de Medi Ambient i la Conselleria de Medi Ambient de la Generalitat Valenciana.

Ja que dins del període d'informació pública a què va ser sotmés l'expedient van presentar alegacions:

– Sr. Simeón Vendrell Boix

Conselleria de Territorio y Vivienda

ORDEN de 4 de septiembre de 2006 de la Conselleria de Territorio y Vivienda, por la que se anuncia la aprobación del deslinde parcial de la vereda d'Alginet i Algemesí en el término municipal de Sueca. [2006/12186]

Visto el expediente de deslinde parcial de la "Vereda d'Alginet i Algemesí" en el término municipal de Sueca (Tramo XV).

Resultando que el deslinde se ajusta a la clasificación de las vías pecuarias del término municipal de Sueca, por Orden Ministerial de fecha 08 de septiembre de 1989, que se publicó en el *Boletín Oficial del Estado* de fecha 10 de octubre 1989.

Resultando que en fecha de 23 de diciembre de 2002 (BOE 22.01.2003), se suscribió convenio entre el Ministerio de Medio Ambiente i la Conselleria de Medi Ambient de la Generalitat Valenciana, para la ejecución del proyecto de deslinde amojonamiento y señalización de las vías pecuarias del Corredor Valle de Cabriel – Albufera de Valencia (Ramal Meridional) en los términos municipales de Camporrobles, Fuenterrobles, Venta del Moro, Villargordo del Cabriel, Requena, Corte de Pallás, Yátova, Dos Aguas. Tous, Catadau, Alfarp, Carlet, L'Alcúdia, Algemesí, Guadassuar, Albalat de la Ribera y Sueca.

Resultando que mediante resolución del 7 de julio de 2003 de la Conselleria de Territori i Habitatge se autorizó el inicio de los expedientes de deslinde de los terrenos de las vías pecuarias incluidas en el convenio suscrito en fecha 23 de diciembre de 2002 (BOE 22.01.2003), entre el Ministerio de Medio Ambiente y la Conselleria de Medi Ambient de la Generalitat Valenciana.

Resultando que dentro del periodo de información pública a que fue sometido el expediente fueron presentadas alegaciones por:

– D. Simeón Vendrell Boix

– Sr. José Antonio González Barranca en representació d'INGEBE, SA

– Sr. Cristóbal Aguado Laza en representació, com a president, de l'organització professional agrària AVA-ASAJA

– Sr. José Pascual Fortea Zaragoza en representació, com a president, de la Comunitat de Regants de Sueca

– Ajuntament de Sueca

– Sr. Julio Martí Borja en representació d'Encarna y Julio Agrícola, SL

– Sr. Salvador Peiró Gómez en representació de l'Associació per a la Defensa dels Camins Ramaders, l'Associació per a la Defensa del Sòl Forestal i el Centre d'Aqüicultura Experimental.

Ja que la Direcció General de Gestió del Medi Natural proposa l'aprovació de la delimitació d'acord amb els termes que figuren en l'expedient.

Vist l'informe de l'Àrea Jurídica de la Conselleria de Territori i Habitatge. Atés que s'han complert en l'expedient els tràmits assenyalats per la Llei 3/1995, de 23 de març, de camins ramaders, i la Llei 30/1992, de 26 de novembre, modificada per la Llei 4/1999, de 13 de gener, reguladora de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, i la resta de legislació aplicable al cas. Atés el que disposa el Decret 8/2004, de 3 de setembre, del president de la Generalitat, mitjançant el qual s'assignen competències a la Presidència i a les conselleries amb competències executives, i en la Llei 14/2003, de 10 d'abril, de patrimoni de la Generalitat Valenciana, correspon a la Conselleria de Territori i Habitatge l'aprovació de la delimitació dels camins ramaders, resolc:

Article 1

Aprovar la delimitació parcial del camí ramader sendera d'Alginet i Algemesí al terme municipal de Sueca (tram XV) d'acord amb la proposta de delimitació i plànols que consten en l'expedient i les característiques del qual són les següents:

Longitud delimitada: 1.135 m

Amplària: 20 m

Superfície delimitada: 2,2519 ha

Article 2

Desestimar les al·legacions presentades pels motius que s'indiquen a continuació:

En primer lloc, el Sr. José Antonio González Barranca, en representació d'INGEBE SA i el Sr. Simeón Vendrell Boix al·leguen que la delimitació afecta camps posseïts des de temps immemorial de bona fe. A més el Sr. José Antonio González Barranca apunta que la seua parcel·la recau concretament sobre una caseta on es troba ubicada una bomba de reg. El Sr. Cristóbal Aguado Laza en representació, com a president, de l'organització professional agrària AVA-ASAJA afig que moltes de les finques afectades estan posseïdes a títol d'amo des d'època immemorial per particulars i distints ens jurídics. Es deneguen les al·legacions pel fet que:

L'art. 2 de la Llei 3/1995, de 23 de març, de camins ramaders, estableix que els camins ramaders són béns de domini públic de les comunitats autònomes i, en conseqüència, inalienables, imprescriptibles i inembargables, i no són per tant servituds de pas que necessiten cap contracte. El domini públic, a més, no tenia l'obligació de constar en el Registre de la Propietat.

L'existència del camí ramader queda suficientment demostrada per la mateixa classificació dels camins ramaders del terme de Sueca, en el projecte de la qual queden grafiats els distints camins ramaders del municipi. A més en el fons documental recopilat a l'efecte de realitzar la delimitació, es constaten documents que fan referència a la sendera d'Alginet i Algemesí, i que ja llavors la situen pel traçat que ara es proposa.

D'altra banda, que la propietat s'haja posseït com a lliure, i que pugua haver transcorregut el temps necessari per a la prescripció, cal dir que respecte al caràcter demanial dels camins ramaders, que ja ho eren en l'anterior llei bàsica de camins ramaders, ambdós lleis estableixen que els camins ramaders no són susceptibles de prescripció.

– D. José Antonio González Barranca en representació de INGE-BE SA.

– D. Cristóbal Aguado Laza en representació, como presidente, de la organización profesional agraria AVA-ASAJA

– D. José Pascual Fortea Zaragoza en representación, como Presidente, de la Comunidad de Regantes de Sueca

Excelentísimo Ayuntamiento de Sueca

– D. Julio Martí Borja en representación de Encarna y Julio Agrícola SL.

– D. Salvador Peiró Gómez en representación de la Asociación para la Defensa de las Vías Pecuarias, la Asociación para la Defensa de las Vías Pecuarias y el Centro d'Aqüicultura Experimental

Resultando que por la Dirección General de Gestión del Medio Natural se propone la aprobación del deslinde de acuerdo con los términos que figuran en el expediente.

Visto el informe del Área Jurídica de la Conselleria de Territorio y Vivienda. Considerando que se han cumplido en el expediente los trámites señalados por la Ley 3/1995, de 23 de marzo, de Vías Pecuarias, y la Ley 30/1992, de 26 de noviembre, modificada por la Ley 4/1999, de 13 de enero, Reguladora de Régimen Jurídico de las Administraciones Públicas y del Procedimiento Administrativo Común, y demás legislación aplicable al caso. Considerando lo dispuesto en el Decreto 8/2004, de 3 de septiembre, del Presidente de la Generalitat, mediante el cual se asignan competencias a la Presidencia y a las consellerias con competencias ejecutivas, y en la Ley 14/2003, de 10 de abril, de Patrimonio de la Generalitat Valenciana, corresponde a la Conselleria de Territorio y Vivienda la aprobación del deslinde de las vías pecuarias, resuelvo:

Artículo 1

Aprobar el Deslinde parcial de la vía pecuaria "Vereda d'Alginet i Algemesí" en el término municipal de Sueca (Tramo XV) de acuerdo con la propuesta de deslinde y planos que constan en el expediente y cuyas características son las siguientes:

Longitud Deslindada: 1.135 m

Anchura: 20 m

Superficie deslindada: 2,2519 ha

Artículo 2

Desestimar las alegaciones presentadas por los motivos que se indican a continuación:

En primer lugar, D. José Antonio González Barranca, en representación de INGE-BE SA., y D. Simeón Vendrell Boix alegan que el deslinde afecta a campos poseídos desde tiempo inmemorial de buena fe. Además D. José Antonio González Barranca apunta que en su parcela recaen concretamente sobre una caseta donde se encuentra ubicada una bomba de riego. D. Cristóbal Aguado Laza en representación, como presidente, de la organización profesional agraria AVA-ASAJA añade que muchas de las fincas afectadas están poseídas a título de dueño desde época inmemorial por particulares y distintos entes jurídicos. Se deniegan las alegaciones debido a que:

El art. 2 de la Ley 3/1995 de 23 de marzo de Vías Pecuarias, establece que las vías pecuarias son bienes de dominio público de las Comunidades Autónomas y, en consecuencia, inalienables, imprescriptibles e inembargables, no siendo por tanto servidumbres de paso que necesitan de contrato alguno. El dominio público, además, no tenía la obligación de constar en el Registro de la Propiedad.

La existencia de la vía pecuaria queda suficientemente demostrada por la propia Clasificación de las Vías Pecuarias del Término de Sueca, en cuyo proyecto quedan grafiadas las distintas vías pecuarias del municipio. Además en el fondo documental recopilado al efecto de realizar el deslinde, se constatan documentos que hacen referencia a la Vereda d'Alginet i Algemesí, y que ya entonces la sitúan por el trazado que ahora se propone.

Por otro lado, que la propiedad se haya poseído como libre, y que pudiera haber transcurrido el tiempo necesario para la prescripción, cabe decir que respecto al carácter demanial de las vías pecuarias, que ya lo eran en la anterior ley básica de vías pecuarias, ambas leyes establecen que las vías pecuarias no son susceptibles de prescripción.

S'ha de tindre en compte que l'art. 3 de la Llei 3/1995, diu "L'actuació de les comunitats autònomes sobre els camins ramaders perseguirà els següents fins" en el subapartat b) "Exercir les potestats administratives en defensa de la integritat dels camins ramaders", i en els arts. 5.a) i 5.c) d'aquesta mateixa llei es recullen com a potestats administratives sobre els camins ramaders, que correspon a les comunitats autònomes "el dret i el deure d'investigar la situació dels terrenys que es presumisquen pertanyents als camins ramaders" i expressament "la delimitació".

El Sr. Cristóbal Aguado Laza en representació, com a president, de l'organització professional agrària AVA-ASAJA manifesta el ple domini de moltes de les finques afectades, justificades amb escriptures públiques en gran part inscrites en el Registre de la Propietat. I el Sr. José Pascual Fortea Zaragoza en representació, com a president, de la Comunitat de Regants de Sueca afirma que és propietària de totes les séquies que afronten amb la proposta de delimitació a un costat i a l'altre, fet reconegut per totes les institucions i administracions públiques. Que no figuren en el Registre de la Propietat perquè la seua descripció seria interminable. Que en la relació de propietaris afectats figuren incorrectament algunes de les seues propietats. Al·lega que ambdós usos, séquia i camí, han sigut sempre compatibles i complementaris. I que no estan d'acord amb la delimitació perquè es consideren com a intrusions a part de les seues séquies que mai han pogut ocupar la sendera. I que no queda acreditat pel fons documental l'existència de l'assagador en aquest tram. Que l'actual llei de camins ramaders no considera sobrants els terrenys, no respecta les situacions fàctiques i jurídiques anteriors sense preveure adquirir el terreny per expropiacions. I que la dita llei infringix els principis de seguretat jurídica, drets adquirits, irretroactivitat i privació de la propietat privada de forma confiscatòria. Es deneguen les al·legacions pel fet que:

L'existència del camí ramader queda suficientment demostrada per la mateixa classificació dels camins ramaders del terme de Sueca, en el projecte de la qual queden grafiats els distints camins ramaders del municipi. A més en el fons documental recopilat a l'efecte de realitzar la delimitació, es constaten documents que fan referència a la sendera d'Alginet i Algemesí, i que ja llavors la situen pel traçat que ara es proposa.

Que la propietat s'ha posseït com a lliure, i que ha transcorregut temps necessari per a la prescripció, respecte al caràcter demanial, cal dir que els camins ramaders ja eren demaniais en l'anterior llei bàsica de camins ramaders. Ambdós lleis estableixen que els camins ramaders no són susceptibles de prescripció, s'ha de tindre en compte que l'art. 3 de la Llei 3/1995, diu "L'actuació de les comunitats autònomes sobre els camins ramaders perseguirà els següents fins" en el subapartat b) "Exercir les potestats administratives en defensa de la integritat dels camins ramaders", i en els arts. 5.a) i 5.c) d'aquesta mateixa llei es recullen com a potestats administratives sobre els camins ramaders, que correspon a les comunitats autònomes "el dret i el deure d'investigar la situació dels terrenys que es presumisquen pertanyents als camins ramaders" i expressament "la delimitació".

En el fet que puguen ser titulars dels terrenys afectats pel camí ramader, com consta en el registre de la propietat dir que la determinació gràfica del domini registral no ofereix en cap cas detall de la localització geogràfica exacta en la qual es troben la finques en qüestió, sinó que pretén la identificació de les finques registrals, de la porció de terreny delimitada per un domini; no pretén la descripció exhaustiva d'aquestes. D'altra banda, tenint en compte el que estableix l'art. 8.3 de la Llei 3/1995, de 23 de març, de camins ramaders, la delimitació aprovada declara possessió i titularitat demanial a favor de la Comunitat Autònoma, i no poden prevaldre les inscripcions del Registre de la Propietat enfront de la naturalesa demanial dels béns delimitats. A més l'art. 8.4 de la mateixa llei, assenyala que la resolució d'aprovació de la delimitació serà títol suficient per a rectificar situacions jurídiques registrals contradictòries amb la delimitació. Tot això sense oblidar el caràcter de domini públic del que gaudixen els camins ramaders, establert en l'art. 2 de la Llei 3/1995, de 23 de març, que estableix que els camins ramaders són béns de domini públic de les comunitats autònomes i, en conseqüència, inalienables, imprescriptibles i inembargables.

Se ha de tener en cuenta que el art. 3 de la Ley 3/1995, dice "La Actuación de las Comunidades Autónomas sobre las vías pecuarias perseguirá los siguientes fines" en el subapartado b) "Ejercer las potestades administrativas en defensa de la integridad de las vías pecuarias", y en los arts. 5.a) y 5.c) de esta misma Ley se recogen como potestades administrativas sobre las vías pecuarias, que corresponde a las Comunidades Autónomas "el derecho y el deber de investigar la situación de los terrenos que se presuman pertenecientes a las vías pecuarias" y expresamente "el deslinde".

D. Cristóbal Aguado Laza en representación, como presidente, de la organización profesional agraria AVA-ASAJA manifiesta el pleno dominio de muchas de las fincas afectadas, justificadas con escrituras públicas en gran parte inscritas en el Registro de la Propiedad. Y D. José Pascual Fortea Zaragoza en representación, como presidente, de la Comunidad de Regantes de Sueca afirma que es propietaria desde de todas las acequias que lindan con la propuesta de deslinde a ambos lados, hecho reconocido por todas las Instituciones y Administraciones Públicas. Que no figuran en el Registro de la Propiedad por cuanto su descripción sería interminable. Que en la relación de propietarios afectados figuran incorrectamente algunas de sus propiedades. Alega que ambos usos, acequia y camino, han sido siempre compatibles y complementarios. Y que no están de acuerdo con el deslinde por cuanto se consideran como intrusiones a parte de sus acequias que nunca han podido ocupar la vereda. Y que no queda acreditado por el fondo documental la existencia del azagador en este tramo. Que la actual Ley de Vías Pecuarias no considera sobrantes los terrenos, no respeta las situaciones fácticas y jurídicas anteriores sin prever adquirir el terreno por expropiaciones. Y que dicha ley infringe los principios de seguridad jurídica, derechos adquiridos, irretroactividad y privación de la propiedad privada de forma confiscatoria. Se deniegan las alegaciones debido a que:

La existencia de la vía pecuaria queda suficientemente demostrada por la propia Clasificación de las Vías Pecuarias del Término de Sueca, en cuyo proyecto quedan grafiadas las distintas vías pecuarias del municipio. Además en el fondo documental recopilado al efecto de realizar el deslinde, se constatan documentos que hacen referencia a la Vereda d'Alginet i Algemesí, y que ya entonces la sitúan por el trazado que ahora se propone.

Que la propiedad se ha poseído como libre, y que ha transcurrido tiempo necesario para la prescripción, respecto al carácter demanial, cabe decir que las vías pecuarias ya eran demaniales en la anterior ley básica de vías pecuarias. Ambas leyes establecen que las vías pecuarias no son susceptibles de prescripción, se ha de tener en cuenta que el art. 3 de la Ley 3/1995, dice "La Actuación de las Comunidades Autónomas sobre las vías pecuarias perseguirá los siguientes fines" en el subapartado b) "Ejercer las potestades administrativas en defensa de la integridad de las vías pecuarias", y en los arts. 5.a) y 5.c) de esta misma Ley se recogen como potestades administrativas sobre las vías pecuarias, que corresponde a las Comunidades Autónomas "el derecho y el deber de investigar la situación de los terrenos que se presuman pertenecientes a las vías pecuarias" y expresamente "el deslinde".

En cuanto a que puedan ser titulares de los terrenos afectados por la vía pecuaria, como consta en el registro de la propiedad decir que la determinación gràfica del dominio registral no ofrece en ningún caso detalle de la localización geogràfica exacta en la que se encuentran las fincas en cuestión, sino que pretende la identificación de las fincas registrales, de la porción de terreno delimitada por un dominio; no pretende la descripción exhaustiva de las mismas. Por otra parte, teniendo en cuenta lo establecido en el art. 8.3 de la Ley 3/95 de 23 de marzo, de Vías Pecuarias, el deslinde aprobado declara posesión y titularidad demanial a favor de la Comunidad Autónoma, no pudiendo prevalecer las inscripciones del Registro de la Propiedad frente a la naturaleza demanial de los bienes deslindados. Además el art. 8.4 de la misma Ley, señala que la resolución de aprobación del deslinde será título suficiente para rectificar situaciones jurídicas registrales contradictorias con el deslinde. Todo ello sin olvidar el carácter de dominio público del que gozan las vías pecuarias, establecido en el art. 2 de la Ley 3/95 de 23 de marzo, que establece que las vías pecuarias son bienes de dominio público de las Comunidades Autónomas y, en consecuencia, inalienables, imprescriptibles e inembargables.

A més, respecte al fet que les parcel·les estiguen inscrites en el Registre de la Propietat cal ressenyar que la inscripció registral d'una finca dóna fe de la titularitat jurídica real sobre aquesta i la seua funció és donar seguretat jurídica immobiliària, i no pot existir una representació gràfica del domini diferent de l'objecte del domini en sí. És a dir, l'objecte del registre de la propietat no són les finques registrades sinó el domini o els drets reals constituïts sobre aquestes. Respecte a açò, la descripció que de les finques registrals es fa en el folis registrals procedix de la declaració dels titulars registrals, en conseqüència la determinació gràfica del domini depèn, en última instància, de la voluntat dels amos de les finques. De fet, aquesta grafia és una operació jurídica de qualificació per part del registrador i no una operació tecnocotopogràfica.

Sobre que l'Estat haja admés la titularitat de les finques com el pagament d'impostos com a prova, cal dir que el pagament dels impostos corresponents per les terres com ara la contribució territorial rústica i posteriorment l'impost de béns immobles, es recolza en el cadastre immobiliari, que és un registre administratiu dependent del Ministeri d'Hisenda en què es descriuen els béns immobles rústics, urbans i de característiques especials tal com es definixen en el Reial decret legislatiu 1/2004, de 5 de març, pel qual s'aprova el text de la Llei del cadastre immobiliari (BOE 8 de març de 2004), és a dir tracta de l'inventari de la riquesa territorial i no dóna fe del domini i la resta de drets reals immobiliaris. De fet, és habitual que apareguen parcel·les cadastrals a nom de desconeguts, o basades en l'aparença física, sense cap investigació sobre la seua configuració jurídica. Així mateix, l'extensió d'una finca en el cadastre no és prova, conforme a dret, de la realitat de la seua cabuda, i per tant dels seus veritables límits.

Respecte a l'al·legació segona de l'escrit del Sr. Fortea Zaragoza sobre que en la relació de propietaris afectats figuren incorrectament algunes de les seues propietats, aquestes són les dades que apareixen en el cadastre. I en relació amb l'existència i el traçat de la sendera en aquest tram ens remetem al Fons Cartogràfic Històric de l'expedient de delimitació on, en el planimètric de l'Institut Geogràfic i Estadístic del terme municipal de Sueca, s'aprecia la sendera provinent del terme municipal d'Albalat de la Ribera, la qual porta assignat el nom genèric d'assagador d'Albalat.

Respecte que l'Ajuntament de Sueca considera que els camins ramaders que discorren pel terme han caigut en desús com a tals per la seua nul·la activitat ramadera, per la qual cosa resulta il·lògic i innecessari delimitar-los, i que la sendera tenia una amplària de 20 m i es va acordar per Ordre de 8 de setembre de 1989, DOGV de 4 d'octubre de 1989, canviar la seua amplària de 20 m a una amplària legal de 5 m ara es torna a donar 20 m quan està en desús total. I el Sr. Julio Martí Borja, en representació d'Encarna y Julio Agrícola, SL, considera la inexistència del camí ramader en el terme municipal de Sueca basant-se en no haver-se trobat cap antecedent que resolga l'enllaç de l'assagador Reial de Castella i la sendera d'Alginet i Algemés. Que "no consta en l'expedient de la proposició de delimitació l'acte de classificació sobre el qual hauria de basar-se, per la qual cosa la proposició de la delimitació no té fonament legal". Que el dret de propietat sobre els terrenys afectats és superior a 30 anys amb anterioritat a l'acte de classificació de 1976, i no ha sigut utilitzat com a camí ramader. I que per raó de tot el que s'ha exposat sol·licita l'arxivament immediat de l'expedient del tram XV, una revisió de la Resolució per la qual es va aprovar la classificació en el terme de Sueca, la suspensió del procediment de delimitació, la declaració de la inexistència del camí ramader i en cas contrari que s'ajuste l'amplària a la de l'actual camí i l'obertura del període de prova establert en els articles 80 i següents de la Llei 30/1992, del RJAPPAC. A més, el Sr. Aguado Laza, al·lega que la zona la delimitació de la qual es pretén pot dir-se que no existix, i que no pot comparar-se amb altres d'autèntics camins ramaders, importància i arrelament, sobretot en l'interior de la nostra comunitat. Que és més que dubtós que es puga qualificar com a camí ramader perquè mai ha servit per als trasllats o grans recorreguts del ramat, per la qual cosa no es justifica ni l'existència i menys la delimitació a 20 metres, quan mai s'utilitzarà ni servirà per als fins propis d'un camí ramader, i en la seua al·legació ter-

Además, respecto al hecho de que las parcelas estén inscritas en el registro de la propiedad cabe reseñar que la inscripción registral de una finca da fe de la titularidad jurídico real sobre la misma y su función es dar seguridad jurídico inmobiliario, no pudiendo existir una representación gráfica del dominio diferente del objeto del dominio en sí. Es decir, el objeto del registro de la propiedad no es las fincas registradas sino el dominio o los derechos reales constituidos sobre ellas. Respecto a esto, la descripción que de las fincas registradas se hace en el folios registrales procede de la declaración de los titulares registrales, en consecuencia la determinación gráfica del dominio depende, en última instancia, de la voluntad de los dueños de las fincas. De hecho, esta grafía es una operación jurídica de calificación por parte del registrador y no una operación técnico topográfica.

Sobre que el Estado haya admitido la titularidad de las fincas como el pago de Impuestos como prueba, hay que decir que el pago de los impuestos correspondientes por las tierras tales como la Contribución territorial Rústica y posteriormente el Impuesto de Bienes Inmuebles, se apoya en el Catastro Inmobiliario, que es un registro administrativo dependiente del Ministerio de Hacienda en el que se describen los bienes inmuebles rústicos, urbanos y de características especiales tal y como se definen en el Real Decreto Legislativo 1/2004, de 5 de marzo, por el que se aprueba el texto de la Ley del Catastro inmobiliario (BOE 8 de marzo de 2004), es decir trata del inventario de la riqueza territorial y no da fe del dominio y demás derechos reales inmobiliarios. De hecho, es habitual que aparezcan parcelas catastrales a nombre de desconocidos, o basadas en la apariencia física, sin investigación alguna acerca de su configuración jurídica. Así mismo, la extensión de una finca en catastro no es prueba, conforme a Derecho, de la realidad de su cabida, y por tanto de sus verdaderos lindes.

Respecto a la alegación segunda del escrito del Sr. Fortea Zaragoza sobre que la relación de propietarios afectados figuran incorrectamente algunas de sus propiedades, éstos son los datos que vienen reflejados en el Catastro. Y En relación a la existencia y trazado de la vereda en este tramo nos remitimos al Fondo Cartográfico histórico del Expediente de Deslinde donde, en el planimétrico del Instituto Geográfico y Estadístico del término municipal de Sueca, se aprecia la vereda proveniente del termino municipal de Albalat de la Ribera, el cual lleva asignado el nombre genérico de "azagador de Albalat".

Respecto a que el Excelentísimo Ayuntamiento de Sueca considera que las vías pecuarias que discurren por el término han caído en desuso como tales por su nula actividad ganadera, por lo que resulta ilógico e innecesario proceder a su deslinde. Y que la vereda tenía una anchura de 20 m y se acordó por Orden de 8 de septiembre de 1989, DOGV de 4 de octubre de 1989, cambiar su anchura de 20 m a una anchura legal de 5 m. Ahora se vuelve a dar 20 m cuando está en desuso total. Y D. Julio Martí Borja, en representación de Encarna y Julio Agrícola SL., considera la inexistencia de la vía pecuaria en término municipal de Sueca en base a no haberse encontrado ningún antecedente que resuelva el enlace de la Cañada Real de Castilla y la Vereda de Alginet y Algemés. Que "no consta en el expediente de la proposición de deslinde el acto de clasificación sobre el que debería basarse, por lo que la proposición de deslinde carece de fundamento legal". Que el derecho de propiedad sobre los terrenos afectados viene siendo superior a 30 años con anterioridad al acto de Clasificación de 1976, no habiendo sido utilizada como vía pecuaria. Y que en virtud de todo lo expuesto solicita el archivo inmediato del expediente del tramo XV, una revisión de la Resolución por la que se aprobó la clasificación en el término de Sueca, la suspensión del procedimiento de delimitación, la declaración de la inexistencia de la vía pecuaria y en caso contrario que se ajuste la anchura a la del actual camino y la apertura del periodo de prueba establecido en los artículos 80 y siguientes de la Ley 30/1992 del RJAPPAC. Además, el Sr. Aguado Laza, alega que la zona cuya delimitación se pretende puede decirse que no existe, y que no puede compararse con otras de auténticas vías pecuarias, importancia y arraigo, sobre todo en el interior de nuestra comunidad. Que es más que dudoso que se pueda calificar como vía pecuaria pues nunca ha servido para los traslados o grandes recorridos del ganado, por lo que no se justifica ni la existencia y menos la delimitación a 20 metros, cuando nunca se va a utilizar ni ser-

cera diu que si l'objectiu és l'adquisició patrimonial dels terrenys per part de l'administració autonòmica "s'incurria en un possible frau de llei, en utilitzar una normativa per a la delimitació del camí ramader, quan se sap que no s'utilitzarà la via per als fins propis del que s'entén com a camí ramader. No es poden delimitar i adquirir uns terrenys com a béns demaniales sense generar greus conflictes i tampoc es podrà posteriorment, procedir a la desafectació d'aquests terrenys i la seua utilització no com a camins ramaders sinó per a altres ús". I en la seua al·legació quarta diu que encara que recalquen que no hi ha camí ramader, entenen que "cal procedir a la modificació de la classificació dels anomenats camins ramaders" i que la dita via hauria de deixar "de ser considerada com a sendera, i ser, en canvi, qualificada com a carretera, i amb una amplària màxima de 4 o 5 metres...". Es deneguen les al·legacions pel fet que:

L'art. 2 de la Llei 3/1995, de 23 de març, de camins ramaders, estableix que els camins ramaders són béns de domini públic de les comunitats autònomes i, en conseqüència, inalienables, imprescriptibles i inembargables, i no són per tant servituds de pas que necessiten cap contracte. El domini públic, a més, no tenia l'obligació de constar en el Registre de la Propietat.

L'existència del camí ramader queda suficientment demostrada per la mateixa classificació dels camins ramaders del terme de Sueca, en el projecte de la qual queden grafiats els distintes camins ramaders del municipi. A més en el fons documental recopilat a l'efecte de realitzar la delimitació, es constaten documents que fan referència a la sendera d'Alginet i Algemesí, i que ja llavors la situen pel traçat que ara es proposa.

No hi ha dubte de la naturalesa jurídica dels camins ramaders com a béns de domini públic. L'art. 2 de la Llei 3/1995, de 23 de març, de camins ramaders diu que "els camins ramaders són béns de domini públic de les comunitats autònomes i, en conseqüència, inalienables, imprescriptibles i inembargables", açò fa que els particulars no poden adquirir, per la possessió d'un any i un dia, cap *ius possidendi* com ocorre amb els béns patrimonials, i que la possessió del domini públic per un particular siguen en qualsevol cas il·legítima.

Respecte al que es manifesta que no té utilitat pràctica la merita-dela delimitació, cal dir que si bé és cert que l'activitat transhumant en aquesta zona ha disminuït fins a ser un moviment de bestiar residual. No obstant això, la Llei 3/1995, de camins ramaders, estableix uns usos complementaris compatibles, i no cal oblidar que en tot cas els terrenys objecte d'aquest procediment de delimitació tenen el caràcter de domini públic, per la qual cosa ningú és privat dels seus béns i drets, tal com manifesta l'al·legant, i per tant no procedix que aquest procediment derive en un expedient d'expropiació forçosa.

L'Ajuntament de Sueca i els Srs. Martí Borja i Aguado Laza manifesten el seu desacord amb la delimitació i sol·liciten la reducció de l'amplària del camí ramader a la proposada en el projecte de classificació. Aquesta petició no pot ser atesa dins del marc legal vigent, perquè ens trobem davant de dos procediments administratius diferenciats: el primer l'Acte de Classificació (art. 7 Llei 3/1995) "pel qual es determina l'existència, l'amplària, el traçat i la resta de característiques físiques generals de cada camí ramader" i el segon la delimitació (art. 8 Llei 3/1995) en el qual "es definixen els límits dels camins ramaders de conformitat amb el que estableix l'acte de classificació". Aquests dos procediments administratius s'executen materialment amb un tercer: en l'amollonament (art. 9 Llei 3/1995).

En el present expedient ens trobem davant d'un procediment de delimitació que ha de ser conforme i respectar la classificació, sense que es pugui en el present tràmit de delimitació modificar la classificació. Per consegüent, han de ser rebutjades les al·legacions formulades perquè la delimitació s'ha efectuat de conformitat amb la classificació vigent ja que la classificació de camins ramaders del terme municipal de Sueca, va ser aprovada per Ordre ministerial de 8 de setembre de 1989, que es va publicar en el DOGV de 04/10/89, classificant l'actual camí ramader en sendera i amb una amplària legal de 20 metres de conformitat amb l'article 4.1.a) de la Llei 3/1995.

virá para los fines propios de una vía pecuaria, y en su alegación tercera dice que si el objetivo es la adquisición patrimonial de los terrenos por parte de la administración Autonómica "se incurriría en un posible fraude de Ley, al utilizar una normativa para la delimitación de la vía pecuaria, cuando se sabe que no se va a utilizar dicha vía para los fines propios de los que se entiende como vía pecuaria. No se puede delimitar y adquirir unos terrenos como bienes demaniales sin generar graves conflictos y tampoco se podrá posteriormente, proceder a la desafectación de dichos terrenos y su utilización no como vías pecuarias sino para otros uso". Y en su alegación cuarta dice que aunque recalcan que no existe la vía pecuaria, entienden que "hay que proceder a la modificación de la clasificación de las llamadas vías pecuarias" y que dicha vía debería dejar "de ser considerada como vereda, y ser, en cambio, calificada como colada, y con una anchura máxima de 4 o 5 metros...". Se deniegan las alegaciones debido a que:

El art. 2 de la Ley 3/1995 de 23 de marzo de Vías Pecuarias, establece que las vías pecuarias son bienes de dominio público de las Comunidades Autónomas y, en consecuencia, inalienables, imprescriptibles e inembargables, no siendo por tanto servidumbres de paso que necesitan de contrato alguno. El dominio público, además, no tenía la obligación de constar en el Registro de la Propiedad.

La existencia de la vía pecuaria queda suficientemente demostrada por la propia Clasificación de las Vías Pecuarias del Término de Sueca, en cuyo proyecto quedan grafiadas las distintas vías pecuarias del municipio. Además en el fondo documental recopilado al efecto de realizar el deslinde, se constatan documentos que hacen referencia a la Vereda d'Alginet i Algemesí, y que ya entonces la situan por el trazado que ahora se propone.

No hay duda de la naturaleza jurídica de las vías pecuarias como bienes de dominio público. El art. 2 de la Ley 3/1995, de 23 de marzo, de Vías Pecuarias dice que "Las vías pecuarias son bienes de dominio público de las Comunidades Autónomas y, en consecuencia, inalienables, imprescriptibles e inembargables", esto hace que los particulares no pueden adquirir, por la posesión de un año y un día, ningún *ius possidendi* como ocurre con los bienes patrimoniales, y que la posesión del dominio público por un particular sean en cualquier caso ilegítima.

Respecto a que se manifesta que carece de utilidad práctica el meritado deslinde, cabe decir que si bien es cierto que la actividad trashumante en esta zona ha disminuido hasta ser un movimiento de ganado residual. No obstante, la Ley 3/95 de Vías Pecuarias establece unos usos complementarios compatibles, y no hay que olvidar que en todo caso los terrenos objeto de este procedimiento de deslinde tienen el carácter de dominio público, por lo que nadie es privado de sus bienes y derechos, tal como manifiesta el alegante, y por tanto no procede que este procedimiento derive en un expediente de expropiación forzosa.

Por el Excm. Ayuntamiento de Sueca y los Srs. Martí Borja y Aguado Laza se manifiestan en desacuerdo con el deslinde solicitando la reducción de la anchura de la vía pecuaria a la propuesta en el proyecto de Clasificación. Tal petición no puede ser atendida dentro del marco legal vigente, pues nos encontramos ante dos procedimientos administrativos diferenciados: el primero el Acto de Clasificación (art. 7 Ley 3/1995) "por el que se determina la existencia, anchura, trazado y demás características físicas generales de cada vía pecuaria" y el segundo el Deslinde (art. 8 Ley 3/1995) en el que se "se definen los límites de las vías pecuarias de conformidad con lo establecido en el acto de Clasificación". Estos dos procedimientos administrativos se ejecutan materialmente con un tercero: en el amojonamiento (art. 9 Ley 3/1995).

En el presente expediente nos encontramos ante un procedimiento de deslinde que debe de ser conforme y respetar la Clasificación, sin que se pueda en el presente trámite de deslinde modificar la Clasificación. Por consiguiente, deben de ser rechazadas las alegaciones formuladas pues el deslinde se ha efectuado de conformidad con la Clasificación vigente ya que la Clasificación de Vías Pecuarias del término municipal de Sueca, fue aprobado por Orden Ministerial de 8 de septiembre de 1989, que se publicó en el DOGV de 04.10.1989, clasificando la actual vía pecuaria en Vereda y con un ancho legal de 20 metros de conformidad con el artículo 4.1.a) de la Ley 3/1995.

Les classificacions són actes administratius, tenen caràcter declaratiu, i determinen l'existència, l'amplària, el traçat i la resta de característiques físiques generals dels camins ramaders dins dels termes municipals.

Atés l'anteriorment exposat, s'informa que la delimitació s'ha realitzat segons dret, no procedint en aquesta la regularització de les amplàries, i és objecte d'això un expedient a banda.

Respecte a l'al·legació del Sr. Julio Martí Borja en què manifesta no haver trobat cap antecedent que resolga l'enllaç de l'assagador Reial de Castella i la sendera d'Alginet i Algemesí, no implica la inexistència del camí ramader en el terme d'Albalat de la Ribera, si a més es té en compte que pertanyen a sistemes pecuaris diferents.

A més, en relació amb la seua al·legació segona sobre que "no consta en l'expedient de la proposició de delimitació l'acte de classificació sobre el qual ha de basar-se, per la qual cosa la proposició de delimitació no té fonament legal" informem que el projecte de classificació de Sueca i l'Ordre de Conselleria per la qual s'aprova es troba en l'expedient administratiu de la delimitació de la sendera d'Alginet i Algemesí en el terme municipal de Sueca (tram XV), en l'apartat "4.1.3. Estudi d'expedients administratius", així com en el fons documental del projecte, FDP I.02 i FDP II.02 respectivament.

El Sr. Martí Borja manifesta en la seua al·legació tercera que la propietat s'ha posseït com a lliure, i que ha transcorregut el temps necessari per a la prescripció. Respecte al caràcter demanial, cal dir que els camins ramaders ja eren demaniales en l'anterior llei bàsica de camins ramaders. Ambdós lleis estableixen que els camins ramaders no són susceptibles de prescripció, s'ha de tindre en compte que l'art. 3 de la Llei 3/1995, diu "L'actuació de les comunitats autònomes sobre els camins ramaders perseguirà els següents fins" en el subapartat b) "Exercir les potestats administratives en defensa de la integritat dels camins ramaders", i els arts. 5.a) i 5.c) d'aquesta mateixa llei recullen com a potestats administratives sobre els camins ramaders, que correspon a les comunitats autònomes "el dret i el deure d'investigar la situació dels terrenys que es presumisquen pertanyents als camins ramaders" i expressament "la delimitació".

Finalment, el Sr. Salvador Peiró Gómez, en representació de l'Associació per a la Defensa dels Camins Ramaders, l'Associació per a la Defensa del Sòl Forestal i el Centre d'Aqüicultura Experimental comunica que després de consultar els documents en exposició pública sol·licita l'actuació en una sèrie d'al·legacions sobre irregularitats de diversa índole relacionades amb els camins ramaders dins del projecte de delimitació. Realitza una sèrie de consideracions que creu que haurien de tindre's en compte i felicita "l'equip redactor del projecte per la tasca d'investigació que ha portat als resultats que es recullen en aquest projecte".

Sol·licitada l'acreditació de representació, aquest no l'aporta, i es considera desestimat, però no obstant això, informem perquè en prengueu coneixement general.

En relació amb la sèrie d'al·legacions sobre irregularitats de diversa índole relacionades amb els camins ramaders dins del projecte de delimitació on s'al·ludix s'hauria d'actuar, així com la sèrie de consideracions que es creu haurien de tindre's en compte, cal dir que el present expedient de delimitació s'emmarca dins d'un conveni específic de col·laboració entre el Ministeri de Medi Ambient i la Conselleria de Territori i Habitatge de la Generalitat Valenciana, per a la realització del Projecte de delimitació, amollonament i senyalització dels camins ramaders del corredor Vall del Cabriol - Albufera de València (ramal meridional).

En la resolució de 27 de desembre de 2002, publicada en el BOE núm. 19, el 22 de gener de 2003, on es publica el contingut de l'esmentat conveni, en l'article cinqué de l'annex s'exposa:

"Que els camins ramaders del corredor Vall del Cabriol-Albufera de València (ramal meridional) constitueixen un eix transversal de primer ordre en la xarxa viària autonòmica, ja per servir d'enllaç amb altres camins ramaders de l'àmbit castellanomanxec, ja per connectar la muntanya i el litoral valencians, i la recuperació del qual, amb la posada en valor dels itineraris ramaders i els seus elements naturals i culturals, pot suposar un valuós instrument per al desenvolupament harmònic dels municipis i comarques en la seua àrea d'influència".

Las clasificaciones son actos administrativos, tienen carácter declarativo, y determinan la existencia, anchura, trazado y demás características físicas generales de las vías pecuarias dentro de los términos municipales.

Considerando lo anteriormente expuesto, se informa que el Deslinde se ha realizado según Derecho, no procediendo en él la regularización de la anchuras, siendo objeto de ello un expediente aparte.

Respecto a la alegación de Julio Martí Borja en la que manifiesta no haberse encontrado ningún antecedente que resuelva el enlace de la Cañada Real de Castilla y la Vereda de Alginet y Algemesí, no implica la inexistencia de la vía pecuaria en el término de Albalat de la Ribera, si además se tiene en cuenta que pertenecen a sistemas pecuarios diferentes.

Además, en relación a su alegación segunda sobre que "no consta en el expediente de la proposición de deslinde el acto de clasificación sobre el que debería basarse, por lo que la proposición de deslinde carece de fundamento legal" informamos que el proyecto de Clasificación de Sueca y la Orden de Conselleria por la que se aprueba se encuentra en el Expediente Administrativo del Deslinde de la Vereda D'Alginet i Algemesí en el Término Municipal de Sueca (Tramo XV), en el apartado "4.1.3. Estudio de Expedientes Administrativos", así como en el Fondo Documental del Proyecto, F.D.P. I.02 y F.D.P. II.02 respectivamente.

El Sr. Martí Borja manifiesta en su alegación tercera que la propiedad se ha poseído como libre, y que ha transcurrido tiempo necesario para la prescripción. Respecto al carácter demanial, cabe decir que las vías pecuarias ya eran demaniales en la anterior ley básica de vías pecuarias. Ambas leyes establecen que las vías pecuarias no son susceptibles de prescripción, se ha de tener en cuenta que el art. 3 de la Ley 3/1995, dice "La Actuación de las Comunidades Autónomas sobre las vías pecuarias perseguirá los siguientes fines" en el subapartado b) "Ejercer las potestades administrativas en defensa de la integridad de las vías pecuarias", y en los arts. 5.a) y 5.c) de esta misma Ley se recogen como potestades administrativas sobre las vías pecuarias, que corresponde a las Comunidades Autónomas "el derecho y el deber de investigar la situación de los terrenos que se presuman pertenecientes a las vías pecuarias" y expresamente "el deslinde".

Por último, D. Salvador Peiró Gómez, en representación de la Asociación para la Defensa de las Vías Pecuarias, la Asociación para la Defensa del Suelo Forestal y el Centro d'Aqüicultura Experimental comunica que consultados los documentos en exposición pública solicita la actuación en una serie de alegaciones sobre irregularidades de diversa índole relacionadas con las vías pecuarias dentro del proyecto de deslinde. Realiza una serie de consideraciones que cree deberían tenerse en cuenta y felicita "al equipo redactor del proyecto por la labor de investigación que ha llevado a los resultados que se recogen en este proyecto".

Solicitada la acreditación de representación, éste no la aporta, teniendo por desestimado, pero no obstante se pasa a informar para su conocimiento general.

En relación a la serie de alegaciones sobre irregularidades de diversa índole relacionadas con las vías pecuarias dentro del proyecto de deslinde donde se alude se debería actuar, así como la serie de consideraciones que cree deberían tenerse en cuenta, cabe decir que el presente expediente de Deslinde se enmarca dentro de un Convenio específico de colaboración entre el Ministerio de Medio Ambiente y la Conselleria de Territori i Habitatge de la Generalitat Valenciana, para la realización del "Proyecto de deslinde, amojonamiento y señalización de las vías pecuarias del Corredor Valle del Cabriol - Albufera de Valencia (Ramal Meridional)".

En la resolución de 27 de diciembre de 2002, publicada en el BOE núm. 19, el 22 de enero de 2003, donde se publica el contenido del citado convenio, en el artículo quinto del Anexo se expone:

"Que las vías pecuarias del Corredor Valle del Cabriol-Albufera de Valencia (Ramal Meridional) constituyen un eje transversal de primer orden en la red viaria autonómica, ya por servir de enlace con otras vías pecuarias del ámbito castellano-manchego, ya por conectar la montaña y el litoral valencianos, y cuya recuperación, con la puesta en valor de los itinerarios ganaderos y sus elementos naturales y culturales, puede suponer un valioso instrumento para el desarrollo armónico de los municipios y comarcas en su área de influencia".

Per tant, segons el conveni, el fi últim del projecte és la recuperació i la posada en valor dels itineraris ramaders que el componen per a desenvolupar tant els usos compatibles i complementaris que menciona la Llei 3/1995.

Article 3

Que es cancel·len totalment o parcialment totes les inscripcions registrals que resulten contradictòries amb la delimitació.

València, 4 de setembre de 2006

EL conseller de Territori i Habitatge
ESTEBAN GONZALEZ PONS

IV. ADMINISTRACIÓ DE JUSTÍCIA

c) CITACIONES A COMPAREIXENÇA JUDICIAL I EXECUCIÓ DE SENTÈNCIES

Conselleria de Sanitat

Resolució d'11 d'octubre de 2006, del director general de Recursos Humans, per la qual se cita les persones afectades per la interposició dels recursos contenciosos administratius que es relacionen, els quals són contra l'Orde de 31 de maig de 2006, de la Conselleria de Sanitat, per la qual es regula l'accés a la carrera professional dels facultatius especialistes de quota i personal de quota i zona no integrats. [2006/F12253]

Vistos els escrits remesos pels òrgans de l'orde jurisdiccional contencios administratiu que s'enumeren, en els recursos que així mateix es detallen a continuació, interposats tots ells contra l'Orde de 31 de maig de 2006, de la Conselleria de Sanitat, per la qual es regula l'accés a la carrera professional dels facultatius especialistes de quota i personal de quota i zona no integrats, en desplegament del que preveu la disposició final segona del Decret 66/2006, de 12 de maig, del Consell, pel qual s'aprova el sistema de carrera professional en l'àmbit de les institucions sanitàries de la Conselleria de Sanitat (DOGV núm. 5.275, de 7 de juny de 2006):

1. Secció Segona de la Sala Contenciosa Administrativa del Tribunal Superior de Justícia de la Comunitat Valenciana:

– Procediment ordinari número 2/001177/2006-EE, corresponent al recurs contencios administratiu interposat per José María Muñoz Millet i altres.

2. Jutjat Contencios Administratiu núm. 1 de València:

– Procediment abreviat núm. 000606/2006, corresponent al recurs contencios administratiu interposat per José Peñarroja Vidal.

– Procediment abreviat núm. 000622/2006, corresponent al recurs contencios administratiu interposat per Inmaculada Gimeno Martínez.

– Procediment abreviat núm. 000624/2006, corresponent al recurs contencios administratiu interposat per Vicente Catalán Cervera.

– Procediment abreviat núm. 000625/2006, corresponent al recurs contencios administratiu interposat per Rosario Ferrandis Villar.

3. Jutjat contencios administratiu núm. 3 de València:

– Procediment abreviat núm. 000621/2006-C, corresponent al recurs contencios administratiu interposat per María Dolores Alcácer Portillo.

– Procediment abreviat núm. 000622/2006-M, corresponent al recurs contencios administratiu interposat per Eduardo Boscá Sanchis.

– Procediment abreviat núm. 000623/2006, corresponent al recurs contencios administratiu interposat per Pascual Olivas Pérez.

Por lo tanto, según el Convenio, el fin último del proyecto es la recuperación y puesta en valor de los itinerarios ganaderos que lo componen para desarrollar tanto los usos compatibles y complementarios que menciona la ley 3/1995.

Artículo 3

Que se proceda a la cancelación total o parcial de cuantas inscripciones registrales resulten contradictorias con el deslinde.

Valencia, 4 de septiembre de 2006.

El conseller de Territori i Habitatge
ESTEBAN GONZALEZ PONS

IV. ADMINISTRACIÓN DE JUSTICIA

c) EMLAZAMIENTOS JUDICIALES Y EJECUCIÓN DE SENTENCIAS

Conselleria de Sanidad

Resolución de 11 de octubre de 2006, del director general de Recursos Humanos, por la que se emplaza a las personas afectadas por la interposición de los recursos contencioso-administrativos que se relacionan, todos ellos contra la Orden de 31 de mayo de 2006, de la Conselleria de Sanidad, por la que se regula el acceso a la carrera profesional de los facultativos especialistas de cupo y personal de cupo y zona no integrados. [2006/F12253]

Vistos los escritos remitidos por los órganos del orden jurisdiccional contencioso-administrativo que se enumeran, en los recursos que asimismo se detallan a continuación, interpuestos todos ellos contra la Orden de 31 de mayo de 2006, de la Conselleria de Sanidad, por la que se regula el acceso a la carrera profesional de los facultativos especialistas de cupo y personal de cupo y zona no integrados, en desarrollo de lo previsto en la disposición final segunda del Decreto 66/2006, de 12 de mayo, del Consell, por el que se aprueba el sistema de carrera profesional en el ámbito de las instituciones sanitarias de la Conselleria de Sanidad (DOGV nº 5.275, de 7 de junio de 2006):

1. Sección Segunda de la Sala de lo Contencioso-Administrativo del Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana:

– Procedimiento ordinario número 2/001177/2006-EE, correspondiente al recurso contencioso-administrativo interpuesto por José María Muñoz Millet y otros.

2. Juzgado de lo Contencioso-Administrativo nº 1 de Valencia:

– Procedimiento abreviado nº 000606/2006, correspondiente al recurso contencioso-administrativo interpuesto por José Peñarroja Vidal.

– Procedimiento abreviado nº 000622/2006, correspondiente al recurso contencioso-administrativo interpuesto por Inmaculada Gimeno Martínez.

– Procedimiento abreviado nº 000624/2006, correspondiente al recurso contencioso-administrativo interpuesto por Vicente Catalán Cervera.

– Procedimiento abreviado nº 000625/2006, correspondiente al recurso contencioso-administrativo interpuesto por Rosario Ferrandis Villar.

3. Juzgado de lo Contencioso-Administrativo nº 3 de Valencia:

– Procedimiento abreviado nº 000621/2006-C, correspondiente al recurso contencioso-administrativo interpuesto por María Dolores Alcácer Portillo.

– Procedimiento abreviado nº 000622/2006-M, correspondiente al recurso contencioso-administrativo interpuesto por Eduardo Boscá Sanchis.

– Procedimiento abreviado nº 000623/2006, correspondiente al recurso contencioso-administrativo interpuesto por Pascual Olivas Pérez.